

LA LLENGUA DELS MEUS AVIS

Als meus nebots Andrea, Gianfranco i Giulia perquè no oblidin llurs arrels.

No m'il·lusion
que parlarem encara
per prou temps
la llengua dels meus avis,
amb la qual
petitet
he començat a conèixer
los cicles de la vida
i a mamar,
d'aquesta terra antiga,
la sabor de la mar
i del vent de llebeig
que, amb la sang, me corre
impetuós entre
les venes.
Ja el veig:
les paraules són
penjades a les bigues
de les cases
burgeses o
mig proletàries
com si fossin
peres de formatge*
o fruites hivernals
que se mengen
solament
els dies de festa.
És per això
que els dies de festa
com els meus aniversaris
he deixat de tastar
tot allò
que fa exòtic
i que se penja.

Caria, Rafael. " La llengua dels meus avis" .Só tornat a Sant Julià. L'Alguer: Tipografia La Celeste, 1986.